

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

6549 *Llei 7/2011, d'11 d'abril, per la qual es modifiquen la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i el Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei,
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

La Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig de 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, quant als sistemes connectats i als drets de crèdit, actualitza estes dos directives per a adaptar-les a l'evolució recent dels mercats financers.

Tal com s'explica en la part expositiva de la Directiva 2009/44/CE, un dels principals canvis registrats des de l'elaboració de la Directiva 98/26/CE és el creixement de les connexions entre sistemes de pagament i liquidació de valors. Per tant, és necessari preveure que els denominats sistemes interoperables establisquen normes comunes sobre el moment de consignació de les ordes i que estiguen coordinats per a eliminar tot tipus d'inseguretat jurídica en cas de fallida d'un dels seus participants.

D'altra banda, ha d'ampliar-se i reforçar-se el marc jurídic comunitari per a la utilització transfronterera de les garanties financeres. Atés que el Banc Central Europeu admet, des de l'1 de gener de 2007, els drets de crèdit com a garantia admissible en les operacions creditícies de l'Eurosistema, res ha d'impedir que s'utilitzen de manera més generalitzada en l'àmbit financer.

Per mitjà de la present llei, es du a terme la transposició de la Directiva 2009/44/CE. Així, l'article primer modifica la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i liquidació de valors per a donar reconeixement als anomenats sistemes interoperables i estendre'ls les normes sobre la fermesa de les liquidacions de les ordes de transferència que es cursen a través dels dits sistemes.

D'altra banda, l'article 2 modifica el Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública per a incloure els drets de crèdit com a part de les garanties que poden utilitzar-se en l'àmbit de les operacions financeres. A més, es du a terme una revisió del text per a corregir i aclarir altres aspectes no relacionats amb la transposició de la directiva, i d'esta manera es resolen alguns problemes d'inseguretat jurídica.

Així mateix, la disposició final segona modifica la Llei 22/2007, d'11 de juliol, de comercialització a distància de servicis financers destinats als consumidors.

Finalment cal assenyalar que l'entrada en vigor de la norma es posposa fins a l'1 de juliol del 2011, en compliment del que disposa l'article 3 de la Directiva 2009/44/CE, excepte pel que fa a les disposicions finals segona i quarta, que entraran en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Article primer. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, queda modificada com seguix:

U. L'article 2 queda redactat com seguix:

«La present llei serà aplicable a:

a) Els sistemes de pagaments i de compensació i liquidació de valors (d'ara en avant, sistemes), entenen per «valors» els instruments financers a què es referix l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.

b) Les operacions de política monetària executades pels bancs centrals dels estats membres o pel Banc Central Europeu en la seua qualitat de bancs centrals, o associades amb la liquidació d'un sistema.

c) Els participants en un sistema i els contractants de les operacions a què es referix la lletra b).

A este efecte, s'entendrà per participants les entitats de crèdit, segons la definició de la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2006/48/CE, i les empreses d'inversió, segons la definició de l'epígraf 1 de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE, autoritzades a operar en l'Espai Econòmic Europeu, el Tresor Públic i els òrgans equivalents de les comunitats autònomes, i els ens que pertanyen al sector públic enumerats en l'article 3 del Reglament (CE) núm. 3603/93, de 13 de desembre, pel qual s'establixen definicions per a l'aplicació de les prohibicions a les quals es referixen l'article 104 i l'apartat 1 de l'article 104 B del Tractat, així com qualsevol empresa l'administració principal de la qual es trobe fora de la Unió Europea i les funcions de la qual corresponguen a les de les entitats de crèdit o empreses d'inversió de la Unió Europea, que siguen acceptats com a membres del sistema, d'acord amb les normes que el regulen i siguen responsables davant d'ell d'assumir obligacions financeres derivades del seu funcionament.

També podran ser participants d'un sistema el Banc Central Europeu, el Banc d'Espanya i els altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, així com les organitzacions financeres internacionals de les quals Espanya siga membre.

Igualment, podran ser participants d'un sistema, sempre que siguen acceptats per este, d'acord amb les seues normes reguladores:

1r. Un gestor d'altres sistemes. Es considera gestor d'un sistema l'entitat o entitats legalment responsables de l'explotació d'este. El gestor d'un sistema podrà actuar, així mateix, en qualitat d'agent de liquidació, contrapart central o cambra de compensació, segons com es definixen a continuació.

2n. Un agent de liquidació d'altres sistemes. El dit agent serà un banc central o un altre organisme o entitat que facilite, als participants en el sistema, comptes en els quals es liquiden les ordres de transferència acceptades pel dit sistema o que el sistema utilitze per al depòsit de fons de valors.

3r. Una contrapart central. Entitat interposada entre els participants en un sistema que exercisca de contrapart exclusiva d'estos en relació amb les seues ordres de transferència, i

4t. Una cambra de compensació. Organització encarregada de calcular les posicions netes dels participants en un sistema.

Tindrà la condició de participant indirecte aquella entitat, contrapart central, agent de liquidació, cambra de compensació o gestor de sistema que tinga una relació contractual amb un participant en virtut de la qual el primer puga cursar ordres de transferència a través del sistema, sempre que el gestor del sistema conega el participant indirecte.

L'existència d'un participant indirecte no limitarà la responsabilitat del participant a través del qual aquell transmet les ordres de transferència al sistema.

d) Les garanties que es constituïsquen en el marc d'un sistema i de les operacions mencionades en la lletra b).

A este efecte, es considerarà com a garantia tot actiu realitzable, incloent-hi els diners, que haja sigut objecte de depòsit, peça, fiança o dret de retenció, les garanties financeres a les quals es referix l'article 7 del Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, les compravendes amb pacte de recompra, o qualsevol altre negoci jurídic que tinga com a finalitat garantir els drets i obligacions que puguen sorgir en relació amb un sistema, o aportats als bancs centrals dels estats membres o al Banc Central Europeu.»

Dos. La lletra b) de l'article 3 queda redactada com seguix:

«b) Que compten amb la participació de tres entitats, almenys, que siguen entitats de crèdit o empreses de servicis d'inversió, tal com es definixen, respectivament, en l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, incloent-hi les entitats enumerades en l'article 2 de dita directiva, i en l'epígraf 1) de l'apartat 1 de l'article 4 de la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, excloent-ne les entitats que figuren en l'apartat 1 de l'article 2 de la dita directiva, així com del gestor del sistema, un possible agent de liquidació, una possible contrapart central, una possible cambra de compensació o un possible participant indirecte, i sempre que siguen entitats espanyoles o autoritzades a operar a Espanya i, a més, almenys una d'estes tinga la seua administració central a Espanya.»

Tres. S'afigen dos nous paràgrafs al final de l'article 3, amb la redacció següent:

«Als efectes de la present llei, es consideren sistemes interoperables dos sistemes o més els gestors dels quals hagen firmat entre si un acord que comporte l'execució entre sistemes de les ordres de transferència.

Els acords subscrits entre sistemes interoperables no constituïran un sistema.»

Quatre. L'article 5 queda redactat com seguix:

«Article 5. Règim de disciplina.

Els sistemes reconeguts de conformitat amb l'article 4 quedaran subjectes, segons siga el Banc d'Espanya o la Comissió Nacional del Mercat de Valors l'autoritat responsable de la supervisió del seu organisme gestor, al règim d'intervenció i sancionador que estableix la Llei 26/1988, de 29 de juliol, de Disciplina i Intervenció de les Entitats de Crèdit, o al que estableix la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, sense perjuí de les competències de supervisió, inspecció i sanció que corresponguen a les comunitats autònomes en relació amb els sistemes de compensació i liquidació de valors creats en mercats secundaris oficials d'àmbit autonòmic o en mercats o sistemes de negociació del mateix àmbit que no tinguen la dita condició».

Cinc. L'article 10 queda redactat com seguix:

«Article 10. Ordres de transferència.

Als efectes d'esta llei, tindrà la consideració d'orde de transferència:

a) tota instrucció d'un participant per a posar una quantitat de diners a disposició d'un destinatari, cursada per mitjà d'un assentament en els comptes d'una entitat de crèdit, un banc central, una contrapart central o un agent de liquidació, o tota

instrucció el resultat de la qual siga l'assumpció o cancel·lació d'una obligació de pagament tal com es definisca en les normes del sistema; o,

b) una instrucció d'un participant perquè es transmeta la propietat, o qualsevol altre dret corresponent a un o més valors, per mitjà d'una anotació en un registre o d'una altra forma que n'acredite la transmissió, entenen per valors els instruments financers als quals es referix l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.»

Sis. El paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 11 passa a tindre la redacció següent:

«Les ordres a què es referix el paràgraf precedent, la compensació que, si és el cas, tinga lloc entre estes, les obligacions resultants de la dita compensació i les que tinguen com a objecte liquidar qualssevol altres compromisos previstos pel sistema per a assegurar el bon fi de les ordres de transferència acceptades o de la compensació realitzada seran fermes, vinculants i legalment exigibles al participant que n'està obligat al compliment i oposables enfront de tercers, i no podran ser impugnades o anul·lades per cap causa.»

Set. S'afeg un últim paràgraf a l'apartat 1 de l'article 11 amb esta redacció:

«Cada sistema determinarà en les seues pròpies normes el moment d'irrevocabilitat i fermesa de les ordres de transferència, i en el cas dels sistemes interoperables, les normes de cada un d'estos garantiran, en la mesura que siga possible, la coordinació amb les normes dels altres sistemes afectats quant a la determinació d'estos moments. No obstant això, llevat que així ho establisquen expressament les normes de tots els sistemes interoperables entre si, les normes de cada un d'ells relatives al moment de la irrevocabilitat i de la fermesa no es veuran afectades per les dels altres.»

Huit. L'article 12 queda redactat com seguix:

«Article 12. *Procediment d'insolvència.*

Als efectes d'esta llei, es considera procediment d'insolvència el concurs, així com qualsevol mesura de caràcter universal prevista per la legislació espanyola o d'un altre Estat, per a la liquidació d'una entitat o per a la seua reorganització, que pretenga tindre per efecte la suspensió de les ordres de transferència, o dels pagaments que puga o haja de realitzar el participant, o la imposició de limitacions sobre estos.»

Nou. L'article 13 queda redactat com seguix:

«Article 13. *Efectes sobre les ordres de transferència i les compensacions.*

A més del que disposa l'article 11 precedent, la incoació d'un procediment d'insolvència d'un participant en un sistema, inclús interoperable, o d'un gestor d'un sistema, no produirà efecte sobre els drets i les obligacions del dit participant o del dit gestor:

a) Que deriven de les ordres de transferència rebudes i acceptades pel sistema amb anterioritat al moment en què l'esmentada incoació haja sigut comunicada al sistema o que, excepcionalment, hagen sigut cursades després de la incoació del procediment d'insolvència i es compensen o liquiden en el mateix dia hàbil, sempre que els gestors del sistema o d'un sistema interoperable que no hi participe puguen provar que, en el moment en què les dites ordres van passar a ser irrevocables, no han tingut coneixement de la incoació del dit procediment ni haurien d'haver-lo tingut.

b) Que resulten de la compensació que, si és el cas, es duga a terme entre les dites ordres el mateix dia hàbil en el qual haja sigut rebuda la comunicació.

c) Que tinguen com a objecte liquidar en el dit dia hàbil qualssevol altres compromisos previstos pel sistema per a assegurar el bon fi de les ordres de transferència acceptades o de la compensació realitzada.

Estes obligacions es liquidaran, d'acord amb les normes del sistema, amb càrrec als fons o valors disponibles en el compte de liquidació del dit participant per a complir les obligacions d'este en el sistema, inclús interoperable, així com amb càrrec a les garanties i la resta d'actius i compromisos establits a este efecte per ell mateix.

Als efectes previstos en este article, els dies hàbils quedaran delimitats per a cada sistema per les seues pròpies normes, i les liquidacions efectuades hauran de ser incloses tant en període diürn com en període nocturn, així com tots els esdeveniments que succeïsqen durant el cicle d'activitat de cada sistema.»

Deu. Els apartats 1 i 2 de l'article 14 queden redactats com seguix:

«1. Els drets d'un gestor de sistema o d'un participant respecte de les garanties constituïdes a favor seu en un sistema o en qualsevol sistema interoperable no es veuran afectats, i gaudiran d'un dret absolut de separació, pels procediments d'insolvència incoats contra:

- a) el participant en el sistema de què es tracte o en un sistema interoperable,
- b) un gestor de sistema d'un sistema interoperable que no siga un participant,
- c) una contrapart dels bancs centrals dels estats membres o del Banc Central Europeu, o
- d) qualsevol tercer que haja constituït les garanties.

Les dites garanties podran executar-se per a satisfer els drets mencionats.

2. El dit dret de separació assistirà igualment al Banc d'Espanya respecte de les garanties constituïdes a favor seu per tota entitat que siga la seua contrapart o el seu garant en operacions de política monetària, o associades amb la liquidació dels sistemes, inclús interoperables.»

Onze. L'apartat 4 de l'article 14 queda redactat com seguix:

«4. En particular, ni la constitució o acceptació de les garanties a les quals es referixen els paràgrafs anteriors, ni el saldo dels comptes o registres en què es materialitzen, seran impugnables per les causes de reintegració previstes en la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal. Les garanties tampoc estaran subjectes a reivindicació en els termes que preveu l'article 324 del Codi de Comerç per als valors pignorats.»

Dotze. L'apartat 2 de l'article 15 queda redactat com seguix:

«2. La legislació espanyola serà aplicable, quant als seus efectes jurídics reals, a les garanties legalment inscrites en un registre amb seu a Espanya a favor d'un sistema espanyol o estranger, dels seus participants, el seu gestor o del Banc d'Espanya, del Banc Central Europeu o d'altres bancs centrals dels estats membres de la Unió Europea, vinculades a les seues operacions de política monetària o associades a la liquidació d'aquells sistemes.

Les garanties legalment constituïdes i inscrites en un registre amb seu en un altre estat membre a favor d'un sistema espanyol, dels seus participants, el seu gestor o del Banc d'Espanya vinculades a operacions de política monetària o associades amb la liquidació dels sistemes es regiran per la legislació del corresponent Estat membre, per la qual cosa concernixen als seus efectes jurídics reals.»

Tretze. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 16 queda redactada com seguix:

«a) D'acord amb la legislació espanyola, es dicte interlocutòria de declaració del concurs, o.»

Article segon. *Modificació del Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública.*

El Reial Decret Llei 5/2005, d'11 de març, de reformes urgents per a l'impuls a la productivitat i per a la millora de la contractació pública, queda modificat com seguix:

U. S'afig un últim paràgraf a l'article segon, amb la redacció que seguix:

«Les disposicions del present capítol s'entendran sense perjudi de la normativa aplicable sobre crèdit al consum.»

Dos. La lletra c) de l'apartat 1 de l'article quart queda redactada com seguix:

«c) Les entitats de crèdit; les empreses de servicis d'inversió; les entitats asseguradores; les institucions d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris i les seues societats gestores; els fons de titulització hipotecària, els fons de titulització d'actius i les societats gestores de fons de titulització; els fons de pensions, i altres entitats financeres, segons es definixen en l'apartat 5 de l'article 4 de la Directiva 2006/48 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici.»

Tres. La lletra c) de l'apartat 2 de l'article quint queda redactada com seguix:

«c) Les operacions financeres realitzades sobre instruments financers dels que prevuen els paràgrafs del segon a l'octau, de l'article 2 de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, incloent-hi les compravendes de divisa al comptat, els instruments derivats sobre tot tipus de matèries primeres, incloent-hi els metalls preciosos, i els instruments derivats sobre els drets d'emissió regulats en la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efectes hivernacle, així com qualsevol combinació dels anteriors; ja siguen liquidables per diferències o per mitjà d'entrega física del subjacent.»

Quatre. L'apartat 1 i el primer paràgraf de l'apartat 2 de l'article sext queden redactats com seguix:

«1. Les operacions de garantia financera poden realitzar-se per mitjà de la transmissió de la propietat del bé o dret de crèdit donat en garantia o per mitjà de la pignoració del dit bé o dret.

2. Un acord de garantia financera amb canvi de titularitat és aquell pel qual el garant transmet la plena propietat d'un bé o dret objecte d'una garantia financera a un beneficiari a l'efecte de garantir o donar un altre tipus de cobertura a les obligacions financeres principals.»

Cinc. L'apartat 3 de l'article sext queda redactat com seguix:

«3. Als efectes d'esta llei es considerarà com a acord de garantia pignorativa aquell en virtut del qual el garant presta una garantia financera en forma de títol pignoratiu a un beneficiari o a favor seu, i conserva la propietat del bé o dret de crèdit objecte de garantia.»

Sis. S'afig una nova lletra c) a l'article sèptim, amb la redacció següent:

«c) Drets de crèdit; es consideren com a tals els drets pecuniaris derivats d'un acord en virtut del qual una entitat de crèdit atorga un crèdit en forma de contracte de préstec o de crèdit.

No obstant això, no podran ser objecte de garantia financera els drets de crèdit en els quals el deutor siga un consumidor, una xicoteta empresa o una microempresa, tal com es definixen en la normativa vigent, excepte en el cas que el beneficiari o el prestador de la garantia siga alguna de les entitats enumerades en la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 4 d'este reial decret llei.»

Set. L'article octau queda redactat com seguix:

«Article octau. *Formalitats.*

1. Els acords de garantia financera regulats en este capítol hauran de constar per escrit o de manera jurídicament equivalent, sense que puga exigir-se cap altra formalitat per a la seua constitució, vàlidesa, eficàcia enfront de tercers, executabilitat o admissibilitat com a prova.

2. La constitució del dret de garantia requerirà, a més de l'acord al qual es referix l'apartat anterior, l'aportació de l'actiu objecte de la garantia i constància d'això per escrit o forma jurídicament equivalent. A este efecte:

a) S'entendrà que una garantia ha sigut vàlidament aportada quan el bé objecte de la garantia haja sigut entregat, transmés, registrat o acreditat de qualsevol altra manera, de forma que estiga en poder o estiga sota el control del beneficiari, o de la persona que actue en nom seu. Els drets de substitució o de retirada de l'excedent de garantia financera a favor del garant o, en el cas dels drets de crèdit, els drets de percepció del producte d'estos fins a nou avís, s'entendran sense perjudi de la garantia financera que s'haja aportat al beneficiari, de conformitat amb el que s'ha disposat ací. En el cas dels valors representats per mitjà d'anotacions en compte, s'entendrà que la garantia ha sigut constituïda i aportada des de la inscripció en el registre comptable de la nova titularitat o de la garantia pignorativa.

b) La constància per escrit de l'aportació de la garantia financera haurà de permetre la identificació del seu objecte. Per a això, bastarà provar que l'objecte de la garantia financera, representada per mitjà d'anotació, haja sigut abonat o constituïska un crèdit en el compte al qual es referix l'apartat 1 de l'article dèsset i que, en el cas que l'objecte de la garantia s'aporte en efectiu, este s'haja abonat o constituïska un crèdit en el compte designat a este efecte.

Pel que fa als drets de crèdit, la seua inclusió en una llista de crèdits presentada al beneficiari de la garantia per escrit, o de forma jurídicament equivalent, bastarà per a identificar el dret de crèdit i per a demostrar l'aportació d'este crèdit com a garantia financera entre les parts i contra el deutor o els tercers.

No obstant això, el deutor que pague abans de ser notificat de l'aportació del dret de crèdit en garantia, en quedarà alliberat.

3. El registre o anotació per mitjans electrònics i en qualsevol suport durador tindrà la consideració de forma jurídicament equivalent a la constància per escrit.

4. La constitució de garanties en benefici de les entitats assenyalades en l'article quart.1.d) podrà realitzar-se per manifestació unilateral de qui aparega com a titular de l'objecte de la garantia en el registre comptable, en la forma que en determinen les normes d'ordenació i disciplina, i sense que de les dites normes puga resultar la necessitat de realitzar un acte formal que condicione la constitució, vàlidesa o eficàcia de la garantia.

5. El deutor dels drets de crèdit podrà renunciar vàlidament, per escrit o per qualsevol altre mitjà jurídicament equivalent, a:

a) els seus drets de compensació enfront del creditor i enfront de les persones a favor de les quals este haja cedit, pignorat o mobilitzat de qualsevol altra manera el dret de crèdit com a garantia, i

b) els drets que l'emparen en virtut de les normes sobre secret bancari i que, en cas contrari, impediran al creditor facilitar informació sobre el deutor o restringiran la seua capacitat per a fer-ho, a fi d'utilitzar el dret de crèdit com a garantia.»

Huit. Els apartats 1, 3 i 5 de l'article nové queden redactats com segueix:

L'apartat 1 de l'article nové, que queda redactat com segueix:

«1. Quan l'acord de garantia financera ho preveja i en els termes que este establisca, el garant podrà exercir, no més tard de la data de compliment de les obligacions financeres principals cobertes per l'acord de garantia, un dret de substitució de l'objecte d'aquella, consistent a poder fer ús de l'objecte de la dita garantia financera amb l'aportació simultània d'un objecte, que substancialment tinga el mateix valor, perquè substituïska l'inicial.»

L'apartat 3 de l'article nové queda redactat com segueix:

«3. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, es considera com a objecte de valor equivalent:

Quan l'objecte consistisca en efectiu, el pagament d'un import idèntic i en la mateixa divisa.

Quan l'objecte consistisca en valors negociables o altres instruments financers: l'aportació d'altres valors negociables o altres instruments financers del mateix emissor o deutor, que formen part de la mateixa emissió o classe i del mateix import nominal, divisa i descripció; o l'aportació d'altres actius quan s'haja produït un fet que afecte els valors negociables o altres instruments financers inicialment aportats, si esta possibilitat està prevista en l'acord de garantia.»

S'afig un apartat 5 a l'article nové, amb la redacció següent:

«5. No serà aplicable el que preveu este article respecte del dret de disposició quan l'objecte de la garantia pignorativa siga un dret de crèdit, ni el que s'ha disposat respecte al dret de substitució quan es tracte d'un dret de crèdit infungible.»

Nou. L'article deu queda redactat com segueix:

«Article deu. *Garanties complementàries.*

Les parts podran pactar que, en cas de variacions en el preu de l'objecte de la garantia o de la quantia de les obligacions financeres principals inicialment pactades, hauran d'aportar-se i, si és el cas, i quan així es pacte, tornar-se, nous valors o efectiu per a restablir l'equilibri entre el valor de l'obligació garantida i el valor de les garanties constituïdes per a assegurar-la. En este cas, els dits valors o efectiu tindran la consideració de part integrant de la garantia inicial i seran tractats com si hagueren sigut aportats de manera simultània a l'aportació de l'objecte inicial de la garantia financera.»

Deu. Els apartats 1, 3 i 4 de l'article onze queden modificats com segueix:

El paràgraf primer de l'apartat 1 queda redactat de la manera següent:

«1. Es considera com a supòsit d'execució un incompliment d'obligacions o qualsevol fet pactat entre les parts que en cas de produir-se permeta al beneficiari de la garantia, en virtut de l'acord de garantia o de la llei, realitzar o apropiarse de l'objecte de la dita garantia; o que produïx l'aplicació d'una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament si esta clàusula estiguera prevista per l'acord de garantia.»

S'afig una lletra c) a l'apartat 2 de l'article 11, amb la redacció següent:

«c) Si es tracta de drets de crèdit, per mitjà de venda o apropiació i per mitjà de compensació del seu valor o aplicació d'este al compliment de les obligacions financeres principals.»

L'apartat 3 de l'article onze queda redactat com segueix:

«3. L'apropiació serà possible quan:

a) S'haja previst entre les parts en l'acord de garantia financera, i

b) Les parts hagen previst en l'acord de garantia les modalitats de valoració dels valors negociables o altres instruments financers i els drets de crèdit.

L'execució d'una garantia es farà de conformitat amb el que preveu l'acord de garantia financera corresponent, sense que, no obstant les condicions acordades en l'acord de garantia financera, pugua supeditar-se a cap exigència de notificació prèvia, ni a la seua aprovació per un tribunal, un funcionari públic o una altra persona, ni que haja d'efectuar-se per mitjà de subhasta pública o de qualsevol altra manera regulada normativament, ni que haja de subordinar-se al compliment de qualsevol termini adicional.»

L'apartat 4 de l'article onze queda redactat com segueix:

«4. En els supòsits de disposició de l'objecte de la garantia regulats en l'article nové, quan es produïska un supòsit d'execució mentres estiga pendent una obligació d'aportar l'objecte equivalent, la dita obligació podrà ser extingida per mitjà de la seua inclusió en una clàusula de liquidació per compensació exigible anticipadament.»

Onze. Se suprimeix l'apartat 5 de l'article onze.

Dotze. L'apartat 5 de l'article quinze queda redactat com segueix:

«5. Els acords de garanties financeres o l'aportació d'estes, formalitzats o aportades, anteriors a l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa, només podran ser rescindits o impugnats, a l'empara del que preveu l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, per l'administració concursal, que haurà de demostrar que s'han realitzat en frau de creditors.»

Tretze. L'article setze queda redactat com segueix:

«Article 16. *Liquidació anticipada.*

1. La declaració del venciment anticipat, resolució, terminació, execució o efecte equivalent de l'acord de compensació contractual o de les operacions financeres realitzades en el seu marc o en relació amb este no podrà veure's limitada, restringida o afectada de cap manera per l'obertura d'un procediment concursal o de liquidació administrativa. En cas d'exercici de l'acció resolutòria, la indemnització prevista en l'article 61.2 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, es calcularà d'acord amb les regles previstes en el dit acord.

2. En els supòsits en què una de les parts de l'acord de compensació contractual es trobe en una de les situacions previstes en l'apartat anterior, s'inclourà com a crèdit o deute de la part incursa en les dites situacions exclusivament l'import net de l'operació o operacions financeres emparades en l'acord, calculat d'acord amb les regles que s'hi establixen.

En cas de concurs, mentres es mantinga vigent l'acord de compensació contractual, serà aplicable el que disposa el primer paràgraf de l'article 61.2 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal. D'acord amb el que establix l'article 62.4 de

l'esmentada llei, si l'acord és resolt després de la declaració de concurs i s'al·lega com a causa de resolució la dita situació o l'incompliment del concursat previ a la dita declaració, l'import net calculat d'acord amb les regles establides en l'acord de compensació contractual s'inclourà en el concurs com a crèdit concursal. Si l'acord és resolt després de la declaració de concurs i s'al·lega com a motiu per a això qualsevol altre incompliment del concursat posterior a la dita declaració, l'import net calculat d'acord amb les regles establides en l'acord de compensació contractual se satisfarà amb càrrec a la massa.

3. Les operacions financeres o l'acord de compensació que les regula no podran ser objecte de les accions de reintegració que regula l'article 71 de la Llei 22/2003, de 9 de juliol, Concursal, excepte per mitjà d'acció exercida per l'administració concursal en la qual es demostre perjudici en la dita contractació.»

Catorze. S'afegir un nou apartat 3 a l'article dèset, amb la redacció següent:

«3. Quan l'objecte de garantia siguin drets de crèdit, la llei aplicable a l'eficàcia enfront del deutor o enfront de tercers de la cessió o de la peça serà la que regix el crèdit cedit o pignorat.»

Disposició addicional. *Reconeixement de sistemes.*

Els sistemes reconeguts amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei continuaran tenint el dit reconeixement.

Disposició transitòria. *Règim de les ordes de transferències consignades i no liquidades.*

A les ordes de transferències consignades abans de l'entrada en vigor d'esta llei però liquidades posteriorment, els serà aplicable el règim jurídic que s'hi preveu.

Disposició final primera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'esta llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig de 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors, i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, quant als sistemes connectats i als drets de crèdit.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 22/2007, d'11 de juliol, de Comercialització a Distància de Servicis Financers Destinats als Consumidors.*

La Llei 22/2007, d'11 de juliol, de Comercialització a Distància de Servicis Financers als Consumidors, queda modificada com següent:

U. La lletra b) de l'apartat 2 de l'article 10 queda amb la redacció següent:

«b) els contractes d'assegurances següents:

1r. contractes d'assegurança en què el beneficiari assumisca el risc de la inversió, així com contractes en què la rendibilitat garantida estiga en funció d'inversions que hi estiguen assignades,

2n. els de viatge, equipatge o assegurances semblants d'una duració inferior a un mes,

3r. aquells els efectes dels quals acaben abans del termini al qual es referix l'apartat 1,

4t. els que complisquen una obligació d'assegurament del beneficiari,

5t. els plans de previsió assegurats.»

Dos. L'article 14 passa a tindre la redacció següent:

«Article 14. *Comunicacions no sol·licitades.*

1. Serà necessari el consentiment previ del consumidor perquè un proveïdor pugua utilitzar com a tècnica de comunicació a distància sistemes automàtics de crida sense intervenció humana o missatges de fax.

Les comunicacions no sol·licitades per via telefònica, per fax o per via electrònica es regiran pel que disposen, respectivament, la Llei 32/2003, de 3 de novembre, General de Telecomunicacions, i la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de Servicis de la Societat de la Informació i de Comerç Electrònic, així com, si és el cas, pel que preveuen les seues respectives normatives de desplegament.

Només serà possible la utilització per part del proveïdor d'altres tècniques de comunicació a distància que permeten una comunicació individual, diferents de les mencionades en el paràgraf anterior, amb el consentiment previ del consumidor.

2. L'ús de les tècniques descrites en l'anterior apartat no suposaran cap gasto per al consumidor.»

Disposició final tercera. *Modificació de l'article 18 de la Llei 1/2011, de 4 de març, per la qual s'establix el Programa Estatal de Seguretat Operacional per a l'Aviació Civil i es modifica la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria.*

Es modifica l'apartat 1 de l'article 18 de la Llei 1/2011, de 4 de març, per la qual s'establix el Programa Estatal de Seguretat Operacional per a l'Aviació Civil i es modifica la Llei 21/2003, de 7 de juliol, de Seguretat Aèria, que queda redactat com seguix:

«Article 18. *Caràcter reservat de la informació.*

1. Les dades, registres, gravacions, declaracions, comunicacions, indicadors i informes facilitats, en el marc del Programa Estatal de Seguretat Operacional per a l'Aviació Civil, pels professionals aeronàutics i proveïdors de servicis i productes aeronàutics als organismes, òrgans, ens i entitats del sector públic als quals es referix l'article 11.3, paràgraf primer, tenen caràcter reservat i només poden ser utilitzats per als fins que s'hi preveuen.

El deure de reserva, en relació amb la informació obtinguda en la investigació tècnica dels accidents o incidents en l'aviació civil, es regirà pel que preveu el Reglament (UE) núm. 996/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 d'octubre de 2010.

En tot cas, la informació a què es referixen els paràgrafs anteriors es demana amb l'única finalitat de reforçar la seguretat operacional i previndre futurs accidents i incidents, i no amb la finalitat de determinar culpes o responsabilitats.»

Disposició final quarta. *Mesures sobre la distribució comercial.*

1. Fins a l'entrada en vigor de la Llei de Contractes de Distribució Comercial, que serà dictada d'acord amb el que preveu la disposició addicional onze de la Llei 7/1996, de 15 de gener, d'Ordenació del Comerç Detallista, la disposició addicional setze de la Llei 2/2011, de 4 de març, d'Economia Sostenible, per la qual es modifica la Llei 12/1992, de 27 de maig, sobre Contracte d'Agència, no serà aplicable i no produirà efectes jurídics.

2. En el termini de sis mesos, el Govern aprovarà i remetrà a les Corts Generals un projecte de llei de contractes de distribució comercial.

3. Fins a l'aprovació i entrada en vigor de la Llei de Contractes de Distribució Comercial, el Govern presentarà a les principals associacions del sector d'automoció un codi de bones pràctiques, en el qual es preveja la constitució d'un comité de seguiment i resolució de conflictes.

Disposició final quinta. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'1 de juliol de 2011, excepte la disposició final segona i la disposició final quarta, que entraran en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 11 d'abril de 2011.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO